

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (Sexually transmitted Infection)

เมื่อพิจารณาในช่วงระยะเวลา 10 ปี ย้อนหลัง (ค.ศ. 2004 - 2013) พบว่าโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยรวม มีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น ในปี พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013) สำนักกระบาดวิทยา ได้รับรายงานโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จำนวน 33,662 ราย อัตราป่วย 52.09 ต่อประชากรแสนคน (รูปที่ 1) ประกอบด้วย โรคซิฟิลิส (37 - Syphilis) 2,369 ราย อัตราป่วย 3.67 ต่อประชากรแสนคน หนองใน (38 - Gonorrhoea) 6,731 ราย (10.42) หนองในเทียม (39 - Non-Gonococcal urethritis, NSU, NGU) 1,981 ราย (3.07) แผลริมอ่อน (40 - Chancroid, Soft chancre) 605 ราย (0.94) ฝีมะม่วง (41 - Lymphogranulomavenereum, LGV) 352 ราย (0.54) เริมที่อวัยวะเพศ (79 - Genital herpes simplex virus infection) 1,941 ราย (3.00) หูดอวัยวะเพศ และทวารหนัก (80 - Condylomaacuminata) 2,491 ราย (3.85) และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ (81 - Vaginal trichomoniasis, Pediculosis pubis, Genital molluscum-contagiosum and others) 17,192 ราย (26.06) (รูปที่ 2) ทั้งนี้ไม่มีรายงานผู้ป่วยเสียชีวิตโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

เมื่อดูตามรายงาน 5 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่สำคัญแล้ว (รหัส 37 - 41) พบว่ามีผู้ป่วย 12,038 ราย อัตราป่วย 18.63 ต่อประชากรแสนคน ซึ่งเมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุแล้ว พบว่ากลุ่มที่มีอัตราป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สูงที่สุดคือ กลุ่มอายุ 15 - 24 ปี อัตราป่วย 52.21 รองลงมาคือ 25 - 34 ปี (24.62) และ 35 ปีขึ้นไป (11.88) (รูปที่ 3) ผู้ป่วยมีสัญชาติไทย ร้อยละ 93.47 อัตราส่วนเพศหญิงต่อเพศชาย เท่ากับ 1 : 2.1 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 4,232 ราย ร้อยละ 35.16 รองลงมาคือ นักเรียน 2,799 ราย (23.25%) เกษตรกรรม 1,611 ราย (13.38%) อื่น ๆ 1,001 ราย (8.32%) และ งานบ้าน 542 ราย (4.50%) (รูปที่ 4) เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลชุมชนมากที่สุด ร้อยละ 43.95 รองลงมาคือ โรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป (32.08%) และ คลินิกราชการ

(11.19%) จังหวัดที่มีการรายงานผู้ป่วยมากที่สุดคือ จังหวัดภูเก็ต อัตราป่วย 73.93 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือ ตราด (53.71) ระยอง (49.45) พิษณุโลก (43.37) เชียงใหม่ (41.78) จันทบุรี (41.49) เชียงราย (38.58) ศรีสะเกษ (38.49) นครสวรรค์ (34.66) และ เพชรบุรี (34.26)

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ยังคงมีอัตราที่สูงในกลุ่มอายุ 15 - 24 ปี ซึ่งเป็นวัยรุ่น อีกทั้งในแต่ละปียังมีแนวโน้มที่จะพบได้ในคนที่อายุน้อยลงเรื่อยๆ เนื่องจากค่านิยมและแนวคิดทางสังคมที่เปลี่ยนไป แต่ในขณะเดียวกันพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย และความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตัว เกี่ยวกับโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นั้น กลับอยู่ในระดับที่ต่ำ⁽¹⁾ ดังนั้นการให้ความรู้ความเข้าใจทางเพศ พร้อมทั้งวิธีการป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จึงเป็นสิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญในสังคม ที่ค่านิยมและวิถีชีวิตของคนไทยได้เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา

เอกสารอ้างอิง

1. ลุปียา จันทรมณี นิรมล ปัญสุวรรณ บรรณาธิการ. ผลการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มนักเรียน ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2555. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด; 2556.

ผู้เรียบเรียง

วัชรพล สีนอ

บรรณาธิการวิชาการ

พญ.จรัสดาว บุญธิ

